

Защото упазихъ твои-тъ свидѣтельства.

23 Князове наистинѣ съди́хъ и говорѣхъ
противъ мене:

Но Редуга-та ти ся поучаваше въ твои-тъ
повелѣнія:

24 Твои-тъ свидѣтельства наистинѣ сж на-
слаждение мое,
и съвѣтници мои.

Далееъ.

25 Душа-та ми ся залѣни за пѣръ-тъ тж:

и Оживи мя споредъ слово-то си.

26 Явихъ пѣтица-та си, и послушалъ си мя:

и Научи мя на повелѣнія-та си.

27 Направи мя да разумѣвамъ пѣтъ-тъ на
твои-тъ завѣщанія,

и ще ся поучавамъ въ твои-тъ чудеса.

28 Душа-та ми тѣе отъ скѣръб:

Утвърди мя споредъ слово-то си.

29 Отдалечи отъ мене пѣтъ-тъ на лѣжж-тъ,

и дарувай ми законъ-тъ си.

30 Пѣтъ-тъ на истинѣ-тъ избрахъ:

Прѣдъ очи-тъ си турихъ твои-тъ сждбы.

31 Прилѣпихъ ся при твои-тъ свидѣтельства:
Господи, да мя не посрамишь.

32 По пѣтъ-тъ на твои-тъ заповѣди ще ти-
чамъ,

* Когато разширишь сърдце-то ми.

Хе.

33 Покажи ми, Господи, пѣтъ-тъ на твои-
тъ повелѣнія,

и ще го съхранявамъ до край.

34 Вразуми мя, и ще съхранявамъ за-
конъ-тъ ти:

Ей, ще го пазѣхъ съсъ все сърдце.

35 Настави мя въ пѣтъ-тъ на твои-тъ запо-
вѣди:

Защото а ся веселихъ въ него.

36 Приклони сърдце-то ми къмъ твои-тъ сви-
дѣтельства,

А не къмъ лихонимство.

37 Отвѣрни очи-тъ ми да не гледатъ суетж:

* Оживи мя въ пѣтъ-тъ си.

38 Утвърди слово-то си къмъ рабъ-тъ си,
Който ся е прѣдалъ на твой-тъ страхъ.

39 Отнеми укоръ-тъ ми, отъ който ся боѣхъ:
Защото твои-тъ сждбы сж добры.

40 Ето, * твои-тъ завѣщанія пожелахъ,
и Оживи мя чрезъ правдѣ-тъ си.

Вавъ.

41 И да дойде върху мене, Господи, твоя-та
милость,

Твое-то спасеніе, споредъ слово-то ти.

42 Тогазъ ще дамъ отвѣтъ на оногוזъ който
мя укорява:

Защото азъ ся надѣхъ на твое-то слово.

43 И не отнемай съвѣтъ отъ уста-та ми
слово-то на истинѣ-тъ:

Защото ся надѣхъ на твои-тъ сждбы.

44 И ще съхранявамъ твой-тъ законъ вы-
нѣжъ,

Въ вѣкъ вѣка.

45 И ще ходѣхъ на широко:

Защото потѣрихъ твои-тъ завѣщанія.

46 И ще говорѣхъ за свидѣтельства-та ти прѣдъ
царіе,

и нѣма да ся посрамижъ.

47 И ще ся наслаждавамъ въ твои-тъ за-
повѣди,

Който възлюбихъ.

48 И ще повдигамъ рѣцѣ-тъ си къмъ твои-
тъ заповѣди, които възлюбихъ:

и ще ся поучавамъ въ повелѣнія-та ти.

Заниъ.

49 Помени слово-то къмъ рабъ-тъ си,

На което си мя направилъ да уповаѣхъ.

50 Това е мое-то утѣшеніе въ скѣръб-тъ ми,
Че твое-то слово мя оживи.

51 Горди-тъ ми ся подсеивахъ много:

Но азъ не ся уклонихъ отъ твой-тъ за-
конъ.

52 Поменѣхъ, Господи, твои-тъ отъ старо
врѣме сждбы,

и утѣшихъ ся.

53 Ужасъ мя обзѣ, по причинѣ на нече-
стивы-тъ,

Който оставятъ твой-тъ законъ.

54 Твои-тъ повелѣнія ми станѣхъ пѣснь

Въ домъ-тъ на странство-то ми.

55 Ноця поменѣхъ, Господи, име-то ти,
и упазихъ законъ-тъ ти.

56 То ми станѣ,

Защото упазихъ завѣщанія-та ти.

Хееъ.

57 Господи, ты си мой дѣлъ:

Рѣкохъ да упазѣхъ твои-тъ думы.

58 Потѣрихъ лице-то ти съсъ все сърдце:

Помилуй мя споредъ слово-то си.

59 Размыслихъ пѣтица-та си,

и обѣрнѣхъ нозѣ-тъ си къмъ твои-тъ
свидѣтельства.

60 Поѣрзахъ и не ся забавихъ

Да упазѣхъ твои-тъ заповѣди.

61 Четы отъ нечестивы-тъ мя обыколихъ:

Но азъ не забравихъ твой-тъ законъ.

62 По срѣдонощъ ставамъ за да тя славижъ

р Ст. 15.

с Ст. 77, 92.

т Псал. 44; 25.

у Ст. 40. Псал. 143; 11.

ф Ст. 12. Псал. 25; 4. 27; 11.

86; 11.

х Псал. 145; 5, 6.

и Псал. 107; 26.

ч 3 Цар. 4; 29. Пса. 60; 5.

2 Кор. 6; 11.

и Ст. 12.

и Ст. 112. Мат. 10; 22. Откр.

2; 26.

б Ст. 73. Првт. 2; 6. Іан. 1; 5.

и Ст. 16.

в Іез. 33; 31. Мар. 7; 21, 22.

Лук. 12; 15. 1 Тим. 6; 10.

Евр. 13; 5.

г Пса. 33; 15.

ю Прит. 23; 5.

и Ст. 40.

ж 2 Цар. 7; 25.

и Ст. 20.

а Ст. 25, 37, 89, 107, 149,

156, 159.

б Псал. 106; 4. Ст. 77.

в Псал. 138; 1. Мат. 10; 18,

19. Дѣян. 26; 1, 2.

г Ст. 16.

д Ст. 15.

е Ст. 74, 81, 147.

ж Рим. 15; 4.

з Іер. 20; 7.

и Іов. 23; 11. Псал. 44; 18,

Ст. 157.

и Іезр. 9; 3.

к Псал. 63; 6.

л Псал. 16; 5. Іер. 10; 16.

Псал. 3; 24.

м Ст. 41.

н Лук. 15; 17, 18.

о Дѣян. 16; 25.